

Sygn. akt II Cz 1225/15

POSTANOWIENIE

Dnia 5 sierpnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Tarasiuk-Tkaczuk

Sędziowie: SO Tomasz Szaj

SO Violetta Osińska (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 5 sierpnia 2015 r. w Szczecinie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa W. Z.

przeciwko (...) Bank (...) spółce akcyjnej w W., (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P., (...) Bank (...) spółce akcyjnej w W., Skarbowi Państwa- Sądowi Rejonowemu w Myśliborzu, Bankowi (...) spółce akcyjnej w G., (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością S.K.A. w W.

o zwolnienie ruchomości spod egzekucji

na skutek zażalenia powódki W. Z. na postanowienie Sądu Rejonowego w Choszcznie z dnia 20 lutego 2015 r., dotyczy punktu II wyroku z dnia 30 stycznia 2015r. oraz zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego w Choszcznie z dnia 30 stycznia 2015r. dotyczy punktu III, IV i V wyroku z dnia 30 stycznia 2015r.

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienia z dnia 30 stycznia 2015r. zawarte w wyroku Sądu Rejonowego w Choszcznie z dnia 30 stycznia 2015r. w ten sposób, że :

a/ w punkcie III. odstępuje od obciążania powódki kosztami procesu;

b/w punkcie IV. odstępuje od obciążania powódki kosztami procesu;

c/ punkcie V. odstępuje od obciążania powódki kosztami procesu;

2. oddalić zażalenie powódki na postanowienie z dnia 20 lutego 2015r. w przedmiocie oddalenia wniosku powódki o uzupełnienie wyroku w części dotyczącej

kosztów postępowania;

3. oddalić wnioski o zwrot kosztów postępowania zażaleniowego.

Sygn. akt II Cz 1225/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 stycznia 2015 r. Sąd Rejonowy w Choszcznie umorzył postępowanie w sprawie (pkt. I) oraz zasądził od pozwanych (...) Bank (...) spółki akcyjnej w W., Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Myśliborzu solidarnie na rzecz powódki W. Z. kwotę 3150 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (pkt II); zasądził od powódki W. Z. na rzecz pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. kwotę 2.400 zł tytułem zwrotu kosztów

postępowania (pkt III); zasądził od powódki W. Z. na rzecz pozwanego Banku (...) spółki akcyjnej w G. kwotę 2.400 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (pkt IV); zasądził od powódki W. Z. na rzecz pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością S.K.A. w W. kwotę 2417 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (pkt V).

Sąd Rejonowy w Choszczynie postanowieniem z dnia 20 lutego 2015r. przychyłając się do zażalenia pozwanego Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Myśliborzu na orzeczenie zawarte w punkcie II wyroku w dniu 20 lutego 2015r. wydał postanowienie w trybie art. 395 § 2 k.p.c. i zasądził od pozwanego (...) Bank (...) spółki akcyjnej w W. na rzecz powódki W. Z. kwotę 3150 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania i oddalił wnioski powódki o uzupełnienie wyroku w zakresie obciążenia pozwanego (...) Bank (...) spółki akcyjnej w W..

Sąd Rejonowy oparł swoje rozstrzygnięcie na następujących ustaleniach i rozważaniach.

W toku postępowania egzekucyjnego komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Choszczynie (wcześniej w M.) dokonał zajęcia ruchomości - ciągnika rolniczego J. M. 770 o numerze rejestracyjnym (...), numerze VIN (...) w sprawach przeciwko dłużnikowi R. C. na rzecz wierzycieli (...) Banku (...) spółki akcyjnej w W. Km 537/14, (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. Km 614/14, (...) Bank (...) spółki akcyjnej w W. Km 416/14, Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Myśliborzu K. 75/14, Banku (...) spółki akcyjnej w G. Km 417/14, (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością S.K.A. w W. Km 462/14. Właścicielem pojazdu była P. L. (1), która sprzedała ciągnik W. Z. W dniu 30 lipca 2014 roku komornik dokonał zajęcia ruchomości ciągnika rolniczego J. M. 770 o numerze rejestracyjnym (...), numerze VIN (...). Pismem z dnia 30 lipca 2014 roku komornik informował osobę trzecią o zajęciu wymienionego wyżej ciągnika J. D. Komornik zawiadamiał o zajęciu wymienionej maszyny rolniczej P. L. (2).

Pismami datowanymi na dzień 6 października 2014 roku W. Z. zwróciła się do wierzycieli (...) Banku (...) spółki akcyjnej w W. Km 537/14, (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. Km 614/14, (...) Bank (...) spółki akcyjnej w W. Km 416/14, Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Myśliborzu K. 75/14, Banku (...) spółki akcyjnej w G. Km 417/14, (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością S.K.A. w W. Km 462/14 o zwolnienie spod egzekucji wyżej opisanego ciągnika w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Postanowieniem z dnia 14 października 2014 roku w sprawie Km 537/14 z wniosku (...) Bank (...) spółki akcyjnej w W. komornik umorzył postępowanie w stosunku do ciągnika, ponieważ wierzyciel pismem z dnia 8 października 2014 roku, które wpłynęło do komornika w dniu 14 października 2014 wniósł o zwolnienie spod zajęcia tej nieruchomości. Wierzyciel - (...) Bank (...) spółka akcyjna w W. (Km 416/14) otrzymał wezwanie do zwolnienia spod egzekucji ciągnika w dniu 10 października 2014 roku, pismem z dnia 23 października 2014 roku wierzyciel zwrócił się do komornika o zwolnienie spod egzekucji ruchomości. Komornik umorzył postępowanie w sprawie postanowieniem z dnia 29 października 2014 roku. Pismem z dnia 13 października 2014 roku, które wpłynęło do komornika w dniu 20 października 2014 roku Bank (...) zwolnił pojazd spod egzekucji. Pismem z dnia 9 października 2014 roku, które wpłynęło do komornika w dniu 14 października 2014 roku spółka (...) zwolniła ciągnik spod egzekucji. Komornik postanowieniem z dnia 14 października 2014 roku umorzył postępowanie w sprawie w zakresie tego ciągnika. W przypadku wierzyciela L., W. Z. wysłała wezwanie tej spółce do zwolnienia ciągnika spod egzekucji pod adres nie będący adresem spółki ani pełnomocnika spółki - to jest „K. 12b”. Spółka pismem z dnia 27 listopada 2014 roku zwolniła ruchomość spod egzekucji.

Sąd pierwszej instancji zważył, że w niniejszej sprawie powód cofnął pozew a także, podczas rozprawy zrzekł się roszczenia. Powyższe stanowiło podstawę umorzenia postępowania zgodnie z art. 355 § 1 k.p.c., art. 203 § 1 k.p.c.

W zakresie kosztów postępowania Sąd powołał art. 98 k.p.c. i zauważył, że mimo cofnięcia pozwu, nie zawsze strona cofająca pozew traktowana jest jako przegrywająca sprawę. W sytuacji, gdy żądanie dochodzone w postępowaniu zostało pozasadowo zaspokojone przez pozwanego, powód powinien pozew cofnąć, zaś nie sposób uznać go za przegrywającego sprawę. W takim układzie dalsze postępowanie skutkowałoby wyrokiem oddalającym powództwo, zaś żądanie zostało spełnione na skutek złożenia pozwu. W niniejszej sprawie powódka zmierzała do pozasadowego zakończenia postępowania wzywając przed złożeniem pozwu wierzycieli do zwolnienia ruchomości spod egzekucji. Zauważono, że powództwo w niniejszej sprawie złożyć należy w terminie 1 miesiąca od dnia dowiedzenia się o zajęciu danego przedmiotu przez komornika (art. 841 § 3 k.p.c.). Stąd powódka nie miała możliwości wyznaczenia

wierzycielom dłuższych aniżeli 7 dniowe terminów do zwolnienia ciągnika spod egzekucji. W przypadku pozwanych (wierzycieli): Banku (...), spółki (...), spółki (...) wierzyciele ci niezwłocznie odpowiedzieli na wezwania osoby trzeciej (powódki) o zwolnienie ruchomości spod egzekucji. Pismem z dnia 9 października 2014 roku, które wpłynęło do komornika w dniu 14 października 2014 roku spółka (...) zwolniła ciągnik spod egzekucji. Komornik postanowieniem z dnia 14 października 2014 roku umorzył postępowanie w sprawie w zakresie tego ciągnika. Pismem z dnia 13 października 2014 roku, które wpłynęło do komornika w dniu 20 października 2014 roku Bank (...) zwolnił pojazd spod egzekucji. W zakresie spółki (...) to nie była ona wzywana do zwolnienia ruchomości spod egzekucji na właściwy adres. O ile powódka załączyła wydruk ze strony internetowej dla tej pozwanej spółki z kilkoma jej adresami, nie zwalnia powoda z obowiązku korzystania z odpisu w KRS jako właściwym dla ustalenia adresu spółki. Powódka miała termin do złożenia pozwu do dnia 17 października 2014 roku. Powódka powinna była ustalić stan postępowań komorniczych u komornika, przeglądając akta komornicze, bądź mogła uczynić to po złożeniu pozwu, kiedy sąd zwracał się do komornika o akta spraw komorniczych. Powódka nie wykazała, że miała trudności w dostępie do akt komorniczych, o ile zasadą jest, że strony postępowania mają dostęp do akt komorniczych, to na uzasadniony wniosek (jak w niniejszej sprawie) komornik akta może udostępnić. W stosunku do tych pozwanych powództwo zostało wniesione przedwcześnie, pozwani zaangażowali pełnomocników, zgodzili się na zwolnienie ruchomości spod egzekucji. O kosztach dla tych podmiotów Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. oraz kierując się wartością przedmiotu sporu w sprawie, jej skomplikowaniem, oraz treścią § 6 pkt 5, § 2 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. W przypadku spółki (...) doliczono koszt pełnomocnictwa (17 złotych). (...) Banku (...) spółki akcyjnej w W. nie ustosunkowała się ona do pozwu, stąd koszty wyżej wymienione Sąd zasądził od pozwanej, w tym również opłatę od pozwu w wysokości 750 złotych uiszczoną przez powódkę.

W zakresie (...) Bank (...) spółki akcyjnej w W. wierzyciel ten nie wnosił o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, wniósł o nieobciążanie go kosztami procesu, sam zajęcie cofnął, zaś wezwanie przekazano komórce banku, która nie zajmowała się przedmiotową sprawą.

W zakresie kosztów, jakie zasądzono od Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w Myśliborzu w pisemnym uzasadnieniu sąd stwierdził, iż zasza omyłka niepodlegająca sprostowaniu w trybie normy art. 350 k.p.c. a wyłącznie w trybie zażalenia. Powód cofnąwszy pozew w zakresie tego pozwanego nie domagał się zasądzenia kosztów procesu na jego rzecz, a mimo to, koszty te zasądzono. Z tych przyczyn, Sąd przychyłając się do zażalenia pozwanego Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Myśliborzu na orzeczenie zawarte w punkcie II wyroku w dniu 20 lutego 2015r. wydał postanowienie w trybie art. 395 § 2 k.p.c. i zasądził od pozwanego (...) Bank (...) spółki akcyjnej w W. na rzecz powódki W. Z. kwotę 3150 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania i oddalił wniosek o uzupełnienie wyroku w zakresie obciążenia pozwanego (...) Bank (...) spółki akcyjnej w W..

Powódka wniosła zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia:

- 20 lutego 2015r. w części dotyczącej oddalenia wniosku o uzupełnienie orzeczenia w przedmiocie kosztów i wniosła zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zasądzenie od pozwanego (...) S.A, na rzecz powódki kosztów postępowania, w tym zastępstwa procesowego wg norm przepisanych oraz kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa

- z dnia 30 stycznia 2015r. w zakresie pkt III, IV i V, w których Sąd zasądził od powódki na rzecz pozwanych zwrot kosztów postępowania i wniosła o zmianę poprzez zasądzenie od pozwanych (...) Sp. z o.o., Bank (...) S.A. i (...) sp. z o.o. S.K.A w W. na rzecz powódki kosztów postępowania, w tym zastępstwa procesowego wg norm przepisanych oraz kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, ewentualnie odstąpienie od obciążania powódki kosztami postępowania na rzecz w/w pozwanych - na podstawie art. 102 k.p.c.

Skarżonemu postanowieniu z dnia 20 lutego 2015r. zarzuciła :

a) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, polegający na przyjęciu, iż pozwany wywiązał się z obowiązku jak najwcześniejszego ustosunkowania się do przesądowego wezwania do zwolnienia

zajętych rzeczy spod egzekucji w sytuacji, gdy pozwany po pierwsze nie wykonał podstawowego obowiązku wskazanego w wezwaniu, tj. nie poinformował pełnomocnika powódki o uznaniu roszczeń, czym wymusił na nim skierowanie sprawy na drogę sądową, a po drugie, wykonanie wezwania powódki w pozostałym zakresie nastąpiło dopiero 19 dni od dnia doręczenia pozwanemu wezwania, co zważywszy na okoliczności sprawy i krótki 30-dniowy termin do złożenia pozwu, nie można uznać za szybkie ustosunkowanie się do wezwania

b) art. 98 par. 1k.p.c. przez niewłaściwą wykładnię i błędne zastosowanie, co doprowadziło do bezzasadnego uznania, że pozwany (...) S.A. jest stroną wygrywającą proces w rozumieniu art. 98 par. 1 k.p.c., w sytuacji, gdy to powódka była stroną wygrywającą w sprawie, gdyż cofnięcie pozwu nastąpiło wskutek pozasądowego zaspokojenia roszczenia przez pozwanych

Skarżonemu postanowieniu z dnia 30 stycznia 2015r. zarzuciła :

a) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, polegający na przyjęciu, iż :

- powódka złożyła pozew przedwcześnie, w sytuacji, gdy uczyniła to w ostatnim możliwym dniu, tj. w 30 dniu od powzięcia wiadomości o zajęciu przez K. rzeczy będących jej własnością

- termin na złożenie pozwu przeciwegzekucyjnego upływał w dniu 17.10.2014r. ,w sytuacji, gdy termin ten upływał w dniu 14.10.2014r.

- powódka przed złożeniem pozwu miała obowiązek zapoznać się z aktami postępowań egzekucyjnych, w sytuacji, gdy nie będąc stroną postępowania, powódka takiej możliwości nie miała, gdyż osobie trzeciej nie przysługuje prawo wglądu do akt postępowania egzekucyjnego.

- powódka nie wykazała, iż miała trudności w dostępie do akt komorniczych w sytuacji, gdy okoliczność ta po pierwsze nie była zanegowana przez żadną ze stron postępowania, a po drugie jest okolicznością która powinna być znana sądowi z urzędu, bo niemożność uzyskania przez osobę nie będącą stroną postępowania wglądu do akt sprawy komorniczej jest okolicznością prawną, wynikającą z treści przepisów kodeksu postępowania cywilnego

- pozwani (...) Sp. z o.o., Bank (...) S.A. i (...) sp. z o.o. S.K.A. nie dali podstaw do wytoczenia powództwa, pomimo, że nie wykonali oni przesądowego wezwania pełnomocnika powoda i nie poinformowali go o uznaniu roszczeń powódki i skierowaniu wniosku do komornika u zwolnienie zajętych przedmiotów spod egzekucji.

b) art. 98 par. 1 k.p.c. przez niewłaściwą wykładnię i błędne zastosowanie, co doprowadziło do bezzasadnego uznania, że pozwani (...) Sp. z o.o., Bank (...) S.A. i (...) sp. z o.o. S.K.A są stronami wygrywającymi proces w rozumieniu art. 98 par. 1 k.p.c., w sytuacji, gdy to powódka była stroną wygrywającą w sprawie, gdyż cofnięcie pozwu nastąpiło wskutek pozasądowego zaspokojenia roszczenia przez pozwanych.

Zdaniem skarżącej postanowienie zawiera ewidentną lukę, gdyż sąd nie rozstrzygnął o kosztach w stosunku do jednego z pozwanych, a konkretnie w stosunku pozwanego (...) S.A.

Powódka złożyła wniosek o uzupełnienie postanowienia w tym zakresie, jej wniosek został jednak oddalony. Zdaniem powódki, Sąd I instancji błędnie ustalił, że w niniejszej sprawie pozwany (...) S.A powinien być traktowany jako strona, która wygrała proces. W rzeczywistości proces wygrała strona powodowa, gdyż cofnięcie pozwu nastąpiło wskutek pozasądowego zaspokojenia roszczenia przez pozwanego, pomimo, że stanowisko takie jest powszechne doktrynie i orzecznictwie, (por. Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10.02.2011 r. IV Cz 111/10).

Sąd błędnie uznał, że pozwany wywiązał się z obowiązku jak najwcześniejszego ustosunkowania się do przesądowego wezwania do zwolnienia zajętych rzeczy spod egzekucji w sytuacji, gdy pozwany po pierwsze nie wykonał podstawowego obowiązku wskazanego w wezwaniu, tj. nie poinformował pełnomocnika powódki o uznaniu roszczeń, czym wymusił na nim skierowanie sprawy na drogę sądową, a po drugie, wykonanie wezwania powódki w pozostałym

zakresie nastąpiło dopiero 19 dni od dnia doręczenia pozwanemu wezwania, co zważywszy na okoliczności sprawy i krótki 30-dniowy termin do złożenia pozwu, nie można uznać za szybkie ustosunkowanie się do wezwania

Zdaniem powódki, z uwagi na restrykcyjne przepisy procedury cywilnej (krótki 30- dniowy termin wynikający z art. 841 k.p.c.) oraz brak należytej współpracy ze strony pozwanych, powódka nie miała innej możliwości ochrony swoich praw aniżeli przez wytoczenie pozwu przeciwegzekucyjnego.

Powódka poniosła koszty związane z zastępstwem procesowym i skrajnie niesprawiedliwa byłaby sytuacja, gdyby te koszty nie zostały jej zwrócone przez podmioty, który zagroziły jej prawom do rzeczy będącej bezspornie jej własnością i mogły uzyskać bezpodstawną korzyść majątkową gdyby powódka nie podjęła szybko określonych działań zmierzających do ochrony swoich praw.

W ocenie skarżącego bezzasadne jest też twierdzenie zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, że powódka przed złożeniem pozwu miała obowiązek zapoznać się z aktami postępowań egzekucyjnych, a nie wykazała ona, iż miała trudności w dostępie do akt komorniczych.

Podkreślono, że organ egzekucyjny nie ma nawet obowiązku ujawniać osobie trzeciej, której rzeczy zostały zajęte w toku egzekucji danych wierzycieli w sprawie, nie mówiąc już o umożliwieniu zapoznania się z aktami sprawy. Tym bardziej nie ma żadnego przepisu, który nakazywałby komornikowi udostępnienie akt sprawy osobie o której mowa w art. 847 k.p.c.

Zauważono, że z uwagi na treść art. 841 k.p.c., wszelkie czynności musiały być podejmowane sprawnie i bez zbędnej zwłoki, wobec czego pomoc adwokata była niezbędna.

Niektórzy z pozwanych, to jest ci, wobec których podtrzymany został wniosek o zasądzenie kosztów procesu, swoją opieszałością i brakiem współpracy udaremнили próby powódki uniknięcia wygenerowania zbędnych kosztów sądowych. Autor zażalenia stwierdził przy tym, iż pozwani rzeczywiście stosunkowo szybko wystąpili do organu egzekucyjnego z wnioskiem o zwolnienie zajętych przedmiotów spod egzekucji, jednakże gdyby rzeczywiście chcieli uniknąć skierowania sprawy na drogę sądową, poinformowaliby o tym pełnomocnika strony powodowej. Musieli mieć świadomość, że powódka w inny sposób nie dowie się o uznaniu zgłoszonych przez nią roszczeń, a nawet jeśli błędnie wydawało im się, że taką informację będzie mogła uzyskać od komornika, to było oczywiste, że jej uzyskanie na pewno nie nastąpi przed upływem terminu zawitego prawa materialnego na złożenie pozwu.

W dalszej części stwierdził, iż gdyby sąd drugiej instancji nie uznał słuszności argumentacji przedstawionej w zażaleniu, wniesiono aby Sąd zastosował art. 102 k.p.c. i odstąpił od obciążania powódki bardzo wysokimi jak na jej sytuację majątkową kosztami procesu.

W odpowiedzi na zażalenie powódki pozwany (...) sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w W. wniosła o oddalenie zażalenia w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego (...) Sp. z o.o. Sp. k. kosztów postępowania zażaleniowego w tym kosztów zastępstwa radcowskiego według norm przepisanych.

Pełnomocnik pozwanej (...) Sp. z o.o. w P. również wniósł o oddalenie zażalenia powódki i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych, z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenia strony powodowej skutkowały poddaniem zaskarżonych nimi orzeczeń kontroli instancyjnej i w jej wyniku częściową zmianą rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego w przedmiocie kosztów procesu.

W realiach tej sprawy, zasadnym bowiem było uwzględnienie nie tylko reguł wynikających z treści art. 101 k.p.c. wobec uznania powództwa przy pierwszej czynności procesowej przez pozwanych objętych zakresem zaskarżenia. W ocenie Sądu Okręgowego istotna jest również postawa stron niniejszego postępowania w toku postępowania

egzekucyjnego oraz sprawność składanych oświadczeń w toku postępowania sądowego . Termin wynikający z art. 841 § 3 k.p.c. obliguje nie tylko do sprawnego i skutecznego kierowania oświadczeń do wierzycieli , komornika lecz również do nie uchylania się od informowania uczestników postępowania o podejmowanych niezwłocznie czynnościach, tym bardziej, iż w sprawie powołani zostali profesjonalni pełnomocnicy stron. Dynamika zdarzeń w tej sprawie świadczy, w ocenie Sądu Okręgowego, o wyjątkowym charakterze sprawy i wynika to nie tylko z wielości wierzycieli lecz również z wymogów dotyczących kierowania pism do Komornika oraz oczekiwanej od uczestników postępowania staranności. Zdaniem Sądu Okręgowego, analiza dat podejmowanych czynności przy jednoczesnym braku zawiadomienia powódki i jej pełnomocnika procesowego o treści oświadczeń kierowanych przez wierzycieli w toku postępowania egzekucyjnego jednoznacznie wskazuje na wypadek szczególnie uzasadniający odstąpienie od obciążania powódki kosztami należnymi pozwanym, gdyby przyjąć ogólną zasadę ponoszenia kosztów procesu wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. Z tych przyczyn, zasadnym było odstąpienie od obciążania powódki kosztami zastępstwa prawnego należnymi pozwanym , którzy wystąpili z wnioskami o ich przyznanie tj. (...) Sp. z o.o.w P. (pkt III wyroku) (...) Bank (...) S.A.(pkt IV) i (...) sp. z o.o. S.K.A. A w W. (pkt V. wyroku) w rozumieniu art. 102 k.p.c.

Z tych przyczyn Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżone postanowienie i orzekł jak w punkcie 1. sentencji postanowienia.

Podzielając argumentację Sądu pierwszej instancji w zakresie podstaw oddalenia wniosku o uzupełnienie wyroku w zakresie dotyczącym pozwanego (...) Bank (...) spółki akcyjnej w W., w ocenie Sądu Okręgowego, nie zaistniała potrzeba korekty orzeczenia Sądu Rejonowego w zakresie oddalenia wniosku o uzupełnienie orzeczenia.

Wynik postępowania wywołanego zażaleniami powódki uzasadniał oddalenie wszystkich wniosków o zwrot kosztów postępowania zażaleniowego złożonych przez strony niniejszego postępowania.